І Книга Царів 19

Поява Господня на горі Хорив 1-18; покликання Єлисея 19-21

1 Ахав оповів Єзавелі все, що зробив Ілля та як він повбивав мечем усіх пророків.

2 Тоді послала Єзавель до Іллі посланця сказати; "Нехай же й мені те боги заподіють та ще причинять, коли я завтра о цій добі не зроблю з твоїм життям те, що ти зробив із життям кожного з них."

3 Злякавсь Ілля, встав та й пішов звідти, щоб рятувати своє життя. Прийшов він у Версавію, що в Юдеї, і лишив там свого слугу;

4 сам же пішов у пустиню, день ходи; прийшов та й сів під ялівцем і почав просити собі смерти, кажучи: "Буде з мене! Тепер, Господи, візьми мою душу, бо я не ліпший від моїх батьків."

5 Ліг він та й заснув під ялівцем. Аж ось торкнув його ангел і сказав йому: "Вставай, їж!"

6 Дивиться він, аж у головах у нього печений на камені корж і жбан з водою. З'їв він, напився та й ліг знов спати.

7 Та ангел Господній прийшов удруге, торкнув його й сказав: "Уставай та їж, бо далека тобі дорога."

8 Встав він, з'їв, напився і, підкріпившись тією їжею, йшов сорок день і сорок ночей аж до Божої Хорив-гори.

9 Там він увійшов у печеру й переночував у ній. Аж ось прийшло до нього таке слово Господнє: "Чого ти тут, Ілле?"

10 Відповів: "Я палаю горливістю за Господа, Бога сил, бо сини Ізраїля покинули завіт твій, жертовники твої поруйнували й пророків твоїх вістрями повбивали. Зостався я один та вони намагаються й мене звести зо світу."

11 Господь сказав йому: "Вийди, встань на горі перед Господом." І ось прийшов Господь. Великий, потужний вітер, що розривав гори й торощив скелі, йшов перед Господом; та не у вітрі Господь! Після вітру стався землетрус, та й не у землетрусі Господь!

12 По землетрусі - вогонь, та не й у вогні Господь! Після вогню- тихесенький, лагідний вітрець.

13 Скоро Ілля його вчув, то затулив обличчя плащем, вийшов і став при вході в печеру. Тоді заговорив до нього голос: "Чого ти тут, Ілле?"

14 Він відрік: "Я палаю горливістю за Господа, Бога сил, бо сини Ізраїля покинули завіт твій, жертовники твої поруйнували і пророків твоїх лезами повбивали. Зостався я один, та вони намагаються й мене звести зо світу."

15 Господь же йому сказав: «Іди, вернися твоєю дорогою до Дамаської пустині, а як прийдеш

туди, помажеш Хазаела царем над Арамом.
16 Потім помажеш Єгу, сина Німші, царем над Ізраїлем, і Єлисея, сина Сафата, з Авел-Мехоли, помажещ пророком замість себе.
17 Хто втече від меча Хазаела, того вб'є Єгу, а хто втече від меча Єгу, того вб'є Єлисей.
18 Я зоставлю собі в Ізраїлі сім тисяч, коліна яких не гнулись перед Ваалом і уста яких його не цілували.»
19 Пішов він звідти й знайшов Єлисея, сина Сафата, що орав дванадцятьма парами волів; сам він був при дванадцятій. Ілля пройшов попри нього й кинув на нього свій плащ.
20 Єлисей же, покинувши волів, побіг слідом за Іллею й сказав: "Дозволь мені поцілувати батька й матір, тоді піду за тобою." Той відповів йому: "Іди і повертайся назад, бо що належало до мене, те я зробив тобі."
21 Єлисей лишив його, взяв пару волів і зарізав їх, а спаливши плуг, зварив воловину та й роздав людям, щоб їли. Тоді встав і пішов за Іллею й служив йому.